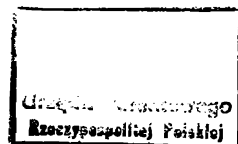

Opublikowano dnia 25 maja 1954 r.

C04B 43/12

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 36219

Kl. 80 b, 1/01

Ondřej Dlouhý

(Praga, Czechosłowacja)

Sposób wytwarzania zaprawy murarskiej z organicznych materiałów włóknistych

Udzielono patentu z mocą od dnia 1 lutego 1949 r.

Pierwszeństwo: 3 luty 1948 (Czechosłowacja)

Znane dotychczas zaprawy mineralne i tynki mają szereg wad, a mianowicie są złymi izolatorami cieplnymi i dźwiękowymi oraz schną powoli, na skutek czego opóźniają wykończenie budynku i oddanie go do użytku.

Aby umożliwić przyspieszenie wykończenia robót budowlanych, zwłaszcza w odniesieniu do tynków wewnętrznych, proponowano już wprawdzie stosowanie pochodnych celulozy. Produkty te są jednak zbyt drogie i nie są odporne na działanie wilgoci.

W myśl wynalazku zaprawę murarską pozbawioną tych niedogodności otrzymuje się przez podanie do organicznego materiału włóknistego lepiszcza w postaci ługów odpadkowych, otrzymywanych przy produkcji celulozy lub w postaci pozostałości po fermentacji tych ługów. W celu zwiększenia stopnia nierozpuszczalności zaprawy w wodzie, dodaje się w myśl wynalazku do tej

zaprawy związków białkowych, np. krwi lub jej surowicy, lub też żywicy oraz olejów schnących.

Przy sporządzaniu w praktyce zaprawy według wynalazku korzystnie jest stosować zgęszczone lub odparowane do sucha ługi odpadkowe, otrzymywane przy produkcji celulozy, zwłaszcza metodą siarczynową. Produkty te są znacznie tańsze od wspomnianych na wstępie pochodnych celulozy, a równocześnie są łatwo rozpuszczalne i mają zdolność łatwego rozpuszczania, emulgowania i zwilżania innych substancji, stosowanych jako dodatki, dzięki czemu zbędne jest długotrwałe zwilżanie. Stężone względnie odparowane do suchości ługi pocelulozowe miesza się dokładnie ze środkami wypełniającymi takimi jak np. włókna, azbest, miazga drzewna, masa papierowa, kaolin, okruszy kamienne, glina itp. Aby zaprawę uczynić nierozpuszczalną w wodzie stosuje się oprócz substancji powyżej już wymie-

idonych również substancje ścinające np. aldehyd mrówkowy, chromian itp.

Szczególnie korzystny sposób wytwarzania zaprawy według wynalazku polega na rozkładaniu naturalnego surowca celulozowego, np. trocin z drewna, częściowo przez działanie ługów odpadkowych otrzymywanych w fazie gotowania przy produkcji celulozy oraz na następnym dodawaniu koniecznych domieszek do tak otrzymanej masy podgęszczonej lub odparowanej do sucha i zawierającej substancje z ługów odpadkowych pocelulozowych.

Przykład. 20 części wagowych odparowanych ługów pocelulozowych, 20 części wagowych celulozy z drewna lub masy papierowej i 60 części wagowych kaolinu miesza się dokładnie i w stanie suchym dostarcza na miejsce użytkowania, gdzie do mieszaniny dodaje się wodę w ilości wagowo równej lub dwukrotnie większej od ilości masy.

Zastrzeżenia patentowe

1. Sposób wytwarzania zaprawy murarskiej z organicznych materiałów włóknistych zmieszanych ewentualnie z mineralnym materiałem wypełniającym, znamienny tym, że do organicznego materiału włóknistego dodaje się lepiszcza w postaci ługów odpadkowych, otrzymywanych przy produkcji celulozy lub w postaci pozostałości po fermentacji tych ługów.
2. Sposób według zastrz. 1, znamienny tym, że w celu zwiększenia nierozpuszczalności zaprawy w wodzie dodaje się związków białkowych w postaci np. krwi lub jej surowicy.
3. Sposób według zastrz. 1, 2, znamienny tym, że w celu zwiększenia nierozpuszczalności zaprawy w wodzie dodaje się do niej żywicy lub olejów schnących.

Ondřej Dlouhý

Zastępca: Kolegium Rzeczników Patentowych